

Serbian
61-0305

Iza zavese vremena
Beyond The Curtain Of Time

05.03.1961
Jeffersonville, Indiana, USA

Od
William Marrion Branham

Ova knjiga se može slobodno deliti kao nekomercijalno izdanje i licencirana je pod Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivative Works 2.5 licencom. Videti www.biblebelievers.org/messagehub za detaljnije informacije o licenciranju.

Iza zavese vremena

Želim da vam kažem da su vaše molitve uslišene, skupovi, onakvi kakve smo imali kada sam ja počinjao sa svojom službom, pre mnogo godina. Ja nikada nisam...Čak nismo mogli smestiti sve ljude. Bili su potrebni veliki platoi, i sve ostalo, oni bi bili ovde već u tri. Morali smo da zatvorimo kapiju, i ostavimo mnoge napolju. Mi bi smo došli tek u sedam. Dolazilo ih je na hiljade, iz svih krajeva. Samo...

2 Poslednjih pet večeri sam proveo u službi, držeći se samo Reči, počeo sam da uviđam Njenu silu. Jer, Reč je Bog. “U početku je bila Reč, Ona je bila sa Bogom, i Ona je bila Bog. I Reč je postala telo i došla je među nas.”

3 Jevreji 4 kažu, “Božija Reč je oštija od dvoseklog mača.” “Božija Reč je oštija, čak rastavlja kosti, i rasuđuje pomisli uma, srca.” To je Božija Reč.

4 Onda, ako postoji dar u kome se možemo odmoriti; i da Reč, koja je Hrist, Koji je Reč, uđe u naša srca, i počne da rasuđuje pomisli uma, što ste već imali prilike da vidite. Lepo je videti kako nam On šalje Svoj blagoslov! A onda...

5 Mislím da, ja sam četiri večeri proveo držeći se isključivo te Reči, pustio sam ljude da se smeste. Jednostavno da se opuste, a Sveti Duh je prozivao ljude iz slušateljstva i preko njih manifestovao različite stvari.

6 Zatim, poslednje večeri, prošle nedelje poslepodne, to je bio jedan od najdužih molitvenih redova koji sam ja ikada video u Americi. Oni su bili...Poslao sam Bilija sa sto kartica, i Džina takođe sa sto, Lea sa sto, i Roja sa sto, oni su ih sve podelili, oko petsto njih. A onda posle toga videli su Reč kako deluje, držeći se te Reči, pozvao sam ih na platformu. I video sam kako muškarci i žene bacaju svoje štace, i slično, izlečenje je dolazilo i pre nego što bi oni došli do platforme. Božija Reč je nastavila dalje, i tako je urezala Sebe tokom tih pet Poruka, to jest četiri Poruke, u njihova srca, da su oni To verovali bez ikakve sumnje. A onda, bio je potreban samo dodir, nešto novo, to je bila stvarnost. I čim bi oni došli do te platforme, tog trenutka bi bili izlečeni, pre nego što bi i prešli preko nje.

7 Mislím da, braćo, vi svi znate Brata Eda, brata Eda Hupera. Zar ne? Vi iz Arkanzasa? On je...On je bio sa mnom kada sam ja počinjao sa svojom službom. Rekao je, “Kao u stara vremena,” rekao je, “onako kako je nekada bilo, pre mnogo godina.”

8 Tamo je bilo ljudi sa tumorom koji je bio *ove* veličine, koji bi se vratili zdravi. Slepih, gluvih, nemih, sve moguće stvari koje je radio naš Gospod. Niste ih morali ni dodirnuti. Reč bi uradila sve.

9 Onda mi je Gospod otkrio da ću ja jednom prilikom želeti da govorim u crkvi, kada se vratim, kada budem imao vremena za to. Ja sam jako zauzet. Sutra ponovo moram da idem, samo prvo da se vidim sa tom devojkom. Čak i pre nego što sam sa koferima ušao u kuću, tamo je već bio neko. Od tada sam neprestano na svojim nogama. Sa svojim se nisam čuo od kako sam ušao u tu kuću. To je stvarno veliko opterećenje. Potrebne su mi vaše molitve, molite se da mi Gospod pomogne da izdržim sve to.

10 Sada...[Prazno mesto na kaseti–Urednik] Vidite ovog našeg brata, gadno, gadno je bolestan, leži na ovim nosilima. I mi...

11 Neko treba uskoro da dođe po nas, da nas odvede u Luivil. Molim vas da se molite za jednu finu mladu damu, koja, ona nema ni osamnaest godina. Ona ima sestru bliznakinju, ona je Hriščanka. I u školi su druge devojke pričale o njoj, i sami znate, o njima dvema, i govorile im, kako su one, šta nedostaje u njihovim životima, i kako bi trebalo da njih dve žive kao i ostale devojke. I jedna od njih dve je uspela da pređe preko toga. A ova druga je dobila kompleks, i zbog toga je počela veoma loše da se oseća, i bilo joj je sve gore i gore, i jako se sekirala zbog toga. I doživela je nervni slom. I oni...Ona je na psihijatriji. Njena majka i njen otac treba da dođu iz Krendela, Indijana, da bi posetili tu bolnicu gde žele da je pošalju, u Medison.

12 Ta devojka, ona nema fizičkih problema. Ona...U fizičkom pogledu je sve u redu. Ona je potpuno zdrava. Teško je to objasniti. I to se stvarno ne može ni objasniti. Šta se u stvari desilo, njen duh je odlutao. Vi morate uhvatiti njen duh i vratiti ga nazad.

13 Pre nekoliko nedelja smo govorili o tome kako funkcioniše ljudski sistem. Govorili smo da postoje pet čula koja predstavljaju ulaz u vaše telo, njih smo nazvali pet puteva. Pet puteva, kao što su svest, mašta, i tako dalje, koji su ulazi u dušu. A onda kada uđete u duh, postoji samo jedan put, a to je vaša slobodna volja, što vas postavlja u isti položaj u kome je bio i prvi čovek.

14 Vi To možete prihvatiti, ili okrenuti Tome leđa. Vi možete prihvatiti Hrista kao svog Spasitelja, ili Mu jednostavno okrenuti leđa. I danas, pred vama se nalaze ta dva drveta, drvo Života i drvo smrti. Svako ljudsko biće se nalazi pred tim Drvetom, jer u suprotnom Bog bi bio nepravedan da nekome to dozvoli a nekome ne, da bira između dobra i zla. Svako od nas ima tu mogućnost.

15 Takođe, duh, mi možemo biti izlečeni ili ne. I, to nije zato što...da mi nismo izlečeni zbog Boga. Mi smo izlečeni. Jer je zavet bezuslovan. On je već obezbedio naše izlečenje. Pa tako, naše izlečenje zavisi samo od nas. Mi ga imamo. To zavisi od toga da li ćemo mi izabrati *ovaj* put, i verovati to; ili *ovaj*

put, i ne verovati. Postoji samo taj put, kojim možemo doći u Božiju Prisutnost.

16 Ovo predivno dete, njena majka je prijateljica. Ja...Oh, ona je nekada bila moja prijateljica. Ona je bila ljubka mala dama, ona je iz jedne stvarno stroge Nazarenske porodice, slatka mala devojka. I ima finog muža. Njega takođe dobro znam, mladića koji ju je uzeo za ženu. I ona je mala...Oni tu decu podižu u nauci Gospodnjoj, i poslali su ih u školu. Oni su bili stvarno dobro ukorenjeni u Hristu, nisu radili stvari koje su pogrešne. Ali tada je to počelo.

17 Nervni slom, kao kad sam ja...malo pre sam se setio jednog malog dečaka koji je prošao kroz isto to. I na...Jedne noći smo otišli tamo, kod Brata Rajta, a Orvil je doživeo potpuni nervni slom. I on, znate, pokušao je da me izbací iz kuće; koliko smo samo on i ja bili dobri prijatelji, voleo me je skoro kao svog oca. Ja sam venčao njegove roditelje. I on je jednostavno skočio i povikao, "Izlazi napolje! Izlazi napolje! Izlazi napolje!"

18 Ono što smo mi morali da uradimo je da uhvatimo njegov duh. Njemu je posle bilo jako žao, on je mlad, i video je mnogo toga. On se vratio u svoje normalno stanje. Za nekoliko dana on je bio potpuno normalan.

19 Isto to morate uraditi i u ovom slučaju. Video sam to, i znam da je to istina. Ali sada, samo...Hoću da se sada svi pomolite, da mi Bog pomogne da pronađem ovu malu devojku. Da odem na mesto, gde je ona sada neznajući za sebe, i da je vratim na njeno staro mesto. Taj put ide kroz veru. Ona ne može verovati za sebe. Ona ne zna ni gde se nalazi. Ovde je potrebna naša vera.

20 I sada, ta sila Hristovog uskrsnuća, u kojoj nam je On dao izbavljenje. To je mesto gde Božija Reč probada grešnika. I To mora biti iznad propovedanja Reči. Zato sam ja, ovog jutra, želeo da kažem nešto pre molitve za bolesne. [Prazno mesto na kaseti–Urednik]

21 Da li se sećate vizije, koju mi je ne tako davno pokazao Gospod, kada sam video drugu Stranu? Sećate se tog jutra kada sam vam rekao da sam video drugu Stranu? [Slušateljstvo odgovara, "Amen."–Urednik] Ja sam to stvarno video.

22 I Glas Poslovnih Ljudi Punog Jevandelja je objavio članak, i na poledini su prikazali sliku. Pri dnu se nalazi mali tekst, koji govori o službi. Ovo je međunarodni časopis koji se štampa na mnogim jezicima. Naslovnu i prvu stranu su posvetili toj viziji.

23 Ja sam ih doneo sa sobom, i bilo bi mi drago da uzmete po jedan primerak, i pročitate to. I...Nisam znao koliko će vas biti ovde. Ako ne bude dovoljno primeraka slobodno idite u kancelariju. Tamo možete dobiti ovaj časopis. "Nastavi da se boriš." To je ono što je u mom srcu. Sve što mogu da čujem je,

“Nastavi da se boriš.” Tamo, sa one strane reke nalazi se bolja Zemlja. Nastavimo da se borimo dok ne dođemo tamo.

24 Mislim da treba da se obavi posvećenje deteta Brata i Sestre Striker. Tako da...

25 Koliko ih sada ima Sestro Striker? [Sestra Striker odgovara, “Šest.”–Urednik] Šest mališana. To je divna mala porodica.

26 Oni su...bio je naš misionar u Africi, nedavno su se vratili nazad. Imaju stvarno slatku dečicu. I kao što možemo videti i ovo dete koje su doveli na posvećenje je takođe preslatko.

27 Gde je Tedi? Tedi, da li bi na kratko sela za klavir? Odpevajmo našu pesmu, kratku pesmicu, znate na koju mislim, čini mi se da je to *Uzmi ih*. Je li tako? “Uzmi ih sa polja greha.”

28 Zato mi i pevamo ovu pesmu, jer, njihovi roditelji su ih doneli na posvećenje. Mi ih posvećujemo Gospodu još dok su bebe, da ne bi zalutali u to polje greha. *Uzmi ih*. Hajde...Tedi, da li znaš tu pesmu? Odpevajmo jedan stih.

Uzmi ih, uzmi ih;

Uzmi ih sa polja greha;

Uzmi ih...

Ako ima i jedan, samo ga uzmi.

Uzmi mališane za Isusa.

Uzmi ih, uzmi ih,

Uzmi ih sa polja greha;

Uzmi ih, uzmi ih,

Uzmi zalutale za Isusa.

29 Brate i sestro Striker, vidim da razumete šta ova pesma hoće da kaže, “Uzmi ih,” da On stavi želju u vaša srca, da pokušate da izgubljene vratite Isusu. Vaša mala beba, ako ona i umre pre posvećenja, ili tako nešto, ona će biti spašena, jer joj je to omogućila Krv Isusa Hrista na Golgoti. Vi ste ovog jutra doneli svoju bebu u pomen na Njegov veliki zemaľjski put, kada je On polagao Svoje ruke na decu i kada je rekao, “Ne branite im da dolaze k Meni.” I to nam daje samopouzdanje, da ćemo se moliti sa verom za nju, da bi posvetili njen život.

30 Kako se zove? [Njen otac odgovara, “Merlin Madž Striker.”–Urednik] Merlin Madž, Merlin Madž Striker. Koliko ima meseci? [Njena majka odgovara, “Trinaest.”] Trinaest meseci. Rođena je u Africi, je'l tako? [“Da.”]

123 Naš Nebeski Oče, oni koji to mogu su podigli svoje ruke, pokazujući da su to prihvatili. Ovaj brat koji je ležao na nosilima, je ustao, iz čega se vidi da je on prihvatio svoje izlećenje. Gospode, mi verujemo da oni sada mirno idu ka zaklonjenim zelenim pašnjacima, prolazeći pored tihih potoka, gde će ponovo biti zdravi, kroz Isusovo Ime. Mi Ti se zahvaljujemo za to. Amen.

124 Dobro, brate Nevile, ja ću sada sestri ovde i poslušati tvoju propoved.

U Ime Isusa Hrista!...?...?

U Ime Isusa Hrista!

Dođite i verujte to...?...i to će te dobiti!...?...?

Gospode, Ti...?...?

Bože...?...?

120 Gospode, Ti...Ti si omogućio. Ti si Rodak-otkupitelj, Hrist!...?...U Ime Isusa Hrista!

121 “Molitva vere će spasiti bolesnog.” Ja Te molim da to uradiš za nju. Da ona ozdravi!...?...?

Ime Isusa Hrista, izleči je!...?...?

U Ime Isusa Hrista, izleči je!...?...?

Ime Isusa Hrista, izleči moju sestru.

Ime Isusa Hrista, izleči mog brata!...?...?

U Ime Isusa Hrista!...?...?

Ime Isusa Hrista!...?...?

U Ime Isusa Hrista!...?...?

Nikada niste. Gospod vas blagoslovio!

Jutros sam posle toga došao!...?...?

122 U Ime Isusa Hrista, ja vas molitvom vere oslobađam od robstva!...?...Mi udružujemo našu veru!...?...?

[Brat Brenham se vraća na propovedaonicu–Urednik]

Samo veruj;

Pognimo naše glave.

Samo veruj, samo veruj,

Jer sve je moguće, samo veruj.

O Gospode, ja verujem; O Gospode, ja verujem;

Jer sve je moguće...

Podignimo naše ruke.

...Gospode, ja verujem;

O Gospode, ja verujem; Gospode, ja verujem;

Jer sve je moguće, Gospode, ja verujem.

Možda, ako tada sveta uopšte bude, možda će ona jednog dana biti tamo misionar, na polju gde je i bila rođena. Divno dete. Dođi Brate Nevile.

31 I, Merlin. O Bože! Ja volim ove mališane. Nije li ovo dete slatko? Zdravo devojčice! Pognimo sada naše glave. A ti položi svoje ruke na nju.

32 Naš Nebeski Oče, mi Ti predajemo malu Merlin Madž Striker, ovo ljubko malo dete koje je rođeno na misionarskim poljima, u vreme žestoke bitke. Molim te da blagosloviš ovo dete. U Bibliji su Ti dovodili malu decu. Ti si na njih polagao svoje ruke i blagosiljao si ih, rekao si, “Ne branite deci da dolaze k Meni; jer takvih je Carstvo Nebesko.”

33 Njena majka i njen otac su je danas predali nama u naručje. A mi se verom penjemo uz stepenice i predajemo je Tebi u naručje. Blagoslovi njen život. Gospode, daj joj dug život. Neka ona bude dete Božije. Neka Ti ona služi svim svojim životom, svim svojim srcem, neka bude Hristov sluga. Daruj to Oče. Blagoslovi njenog oca i njenu majku, njenu malu braću i sestre. Neka i oni odrastu i neka budu časna porodica u službi Božijoj.

34 Oče, mi Ti predajemo malu Merlin Madž, u Ime Isusa Hrista, za život službe. Blagoslovi je, i njenog oca, i njenu majku, i njene voljene. Neka njihov život u Tvojoj službi bude dug i srećan. U Isusovo Ime. Amen.

35 Bog te blagoslovio, Brate Striker. Bog te blagoslovio. Blagoslovi za dobru malu damu.

Hvala ti, Tedi.

36 Ja volim malu decu, a vi? [Slušateljstvo odgovara, “Amen.”-Urednik]

37 Koliko vas nikada nije čulo za viziju koju mi je dao Gospod? Da vidimo vaše ruke, oni koji nikada nisu čuli za nju. Brate Nevile, da li je tu tvoja knjižica, možda bi im to sada mogao pročitati. Ovde, ako hoćeš.

38 [Brat Brenham napušta propovedaonicu. Pasusi 39-56, Brat Nevil čita članak Vilijema Brenhama koji nosi naslov *Iza zavese vremena*, koga je objavila Međunarodna Zajednica Poslovnih Ljudi Punog Jevandelja, strane 3-5, u februarskom izdanju 1961. časopisa Glas Ljudi Punog Jevandelja–Urednik]

39 PRE NEKO JUTRO Ležao sam na svom krevetu. Upravo sam se bio probudio, i stavio sam svoje ruke pod glavu i opustio sam se, pod glavom mi je bio jastuk. Onda sam počeo da razmišljam o tome kako li je tamo sa one druge strane. Razmišljao sam o tome kako je prošlo već više od pola mog života, i poželeo sam da uradim više za Gospoda pre nego što napustim ovaj svet.

40 Čuo sam Glas: “Ti tek počinješ! Ne posustaj u borbi! Nastavi da se boriš!” Dok sam ležao tamo i duboko razmišljao, učinilo mi se da sam čuo neki Glas.

Glas se ponovo javio: “Ne posustaj u borbi! Nastavi da se boriš! Nastavi da se boriš!” I dalje nisam verovao, mislio sam da sam ja izgovorio te reči. Zagrizao sam svoje usne i stavio sam ruku na usta i počeo sam da slušam. Glas se ponovo javio: “Samo nastavi da se boriš! Kada bi samo znao šta te čeka na kraju puta!” Učinilo mi se da sam čuo melodiju i reči jedne stare, dobro poznate pesme:

“U meni je nostalgija za mojim domom, ja želim da vidim
Isusa,

Kada bih mogao čuti lučka zvona.

To bi osvetlilo moj put i rasteralo sve strahove.

Gospode, dozvoli mi da pogledam iza zavese vremena!”

41 Onda me je Glas pitao: “Da li bi želeo da vidiš šta je iza zavese?” Odgovorio sam: “To bi mi jako pomoglo!”

42 Šta se desilo ne mogu reći. Da li sam bio u telu ili ne, da li sam bio prenesen, ne znam, ali bilo je drugačije od svake vizije koju sam imao. Mogao sam videti to mesto gde sam bio odveden i video sam sebe kako ležim tamo na mom krevetu. Rekao sam: “Ovo je stvarno čudno!”

43 Tamo je bilo puno ljudi i oni su jurili da me pozdrave, vikali su: “Oh, naš dragi brate!” Prvo su došle mlade devojke, sigurno u svojim ranim dvadesetim, i pošto bi me zagrlile rekle bi: “Naš dragi brate!” Mladići, u punini svoje mladosti, sa očima koje su se svetlucale kao zvezde u mračnoj noći, sa zubima belim kao biseri, zagrlili su me, govorili su, “Naš dragi brate.”

44 Onda sam primetio da sam i ja takođe postao ponovo mlad. Pogledao sam sebe a onda sam se okrenuo i video svoje staro telo koje je ležalo na krevetu sa mojim rukama pod mojom glavom. Rekao sam: “Ne razumem ovo!”

45 Dok sam pokušavao da odgonetnem mesto gde sam se našao, počeo sam da uviđam da tamo ne postoji juče ili sutra. Izgledalo je kao da se tamo niko ne može umoriti. Kada me je mnoštvo najlepših devojaka, koje sam ikada video, obgrlilo svojim rukama, shvatio sam da je tamo postojala samo velika ljubav koja me je obuzela, bez fizičke privlačnosti koja postoji među ljudima. Sve ove devojke su imale kose do svojih strukova i haljine do zemlje.

46 Posle ovoga, Houp, moja prva žena, me je zagrlila, i rekla je: “Moj dragi Brate!” Onda me je neka druga devojka zagrlila a Houp se okrenula i zagrlila tu devojku. Rekao sam: “Ne razumem ovo. Ovo je nešto potpuno drugačije od naše zemaljske ljubavi. Ja ne želim da se vratim u to staro telo koje leži tamo na krevetu.”

izbavio iz kandži tog medveda, iz čeljusti tog lava, može i ovog neobrezanog Filistejca predati u moje ruke.”

114 Znamo kako se priča dalje odvija, da ga je on ubio; ubio je čoveka koji je bio daleko, daleko krupniji od njega, koji je bio i ratnik. Koliko je to zbunilo Saula, tog velikog kralja, velikog moćnog čoveka, to što je taj mali David imao toliko vere u pračku. Ne, ne u pračku, nego u Boga.

115 Gospode, Tvoje ovce stoje ovde oko ovog oltara, leže ovde na ovim nosilima, mala jagnjad, ista okolnost u kojoj je bio i David. Njih je zgrabio lav zvani rak, medved zvani tuberkuloza, i druge bolesti, i rastrgao ih je na komade. Gospode, ja krećem za njima, sa malom pračkom zvanom molitva vere. Ona nije nešto veliko, ali ja znam šta je ona već uradila. I znam da je Bog još uvek isti. Gospode, ja ovog jutra krećem za njima da bi ih vratio nazad na zaklonjene zelene pašnjake dobrog zdravlja, preko tihog potoka mira, daleko od njihovih problema, da veruju Tebi.

116 Idem za njima, sa oklopom koji si Ti dao. “Molitva vere će spasiti bolesnog, i Bog će ga podići. Ako je učinio neki greh, biće mu oprošteno.”

117 Oče, mi sada krećemo u susret neprijatelju, sa lavom, da se suočimo sa đavolom u svakom njegovom obliku, sa onim što se zove rak, tuberkuloza, Hodžkinova bolest, srčani problemi, i bilo koja druga bolest. Mi idemo da ga pronađemo, da vratimo to jagnje u Dom Božiji. I idemo u Ime Isusa Hrista sa ovom pračkom koju si nam dao. Oče, budi sa nama dok Ti mi sada sa poštovanjem pristupamo, u Isusovo Ime.

118 Neka vaša srca budu sada pognuta. Doćićemo da namažemo uljem bolesne, i da položimo ruke na njih, i molitva vere će ih spasiti. Neka se svaki hrišćanin moli za ovaj molitveni red.

119 [Brat Brenham napušta propovedaonicu i tri i po minuta se sa Bratom Nevilom moli za bolesne, ali neke reči molitve Brata Brenhama se ne mogu čuti, pasusi 119-122. Za vreme molitve pijanista svira melodiju pesme *Samo Veruj*—Urednik]

U Ime Isusa Hrista!

U Ime Isusa Hrista!

Isusovo Ime!

Ime Isusa Hrista!

Isusovo Ime!

Oče, ja ukoravam ovog Đavola!”?...

U Ime Isusa Hrista!

107 Želim da sada svako od vas prizna svoje grehe Bogu, i da Mu obeća da će Mu služiti i uraditi sve što može. Pastor i ja ćemo se moliti, i položićemo naše ruke na vas, i vi ćete sigurno biti izlečeni ako verujete.

108 Kako su ti ljudi sa štakama, i gluvi, i nemi, i slepi, prošle nedelje poslepodne, mogli doći do platforme, i baciti svoje štake; ili doći do platforme i progledati? Na stotine puta stotine njih! Kada, ja sam bio tako slab da me je masa skoro odnela, ja sam stajao, a oni su prolazili. Da smo ih poređali u red, njegova dužina bi bila odavde pa sve do srednje škole. I ne znam da li ima ikoga ko nije bio izlečen. To je zbog toga što su oni došli na osnovu prave, iskonske hrišćanske vere. Oni...To se mora desiti.

Pognite sada vaše glave, svako od vas, pomozite mi u molitvi za ove ljude.

109 Gospode Isuse, mi Ti ovog jutra dovodimo ove ljude koji stoje ovde, koji čekaju, koji boluju od raznih bolesti. Gospode, za njih ne postoji nikakva nade, za mnoge od njih, naročito za ovog čoveka koji leži ovde na ovim nosilima. On će ili dobiti Tvoju milost ili će napustiti ovaj svet za nekoliko dana. I bez sumnje, ovde oko oltara ima onih koje čeka infarkt, i ostale bolesti, koje će ih uništiti.

110 Oče, postoji samo jedna stvar koja ih može spasiti, a to je da odu izvan tih pet čula ovog tela, u kojima su doktori, bez sumnje, iskreno pokušali da spasu njihov život; razne bolesti, rak, tuberkuloza, srčani problemi. I pored svih melema, i epruveta, i materijala, i antibiotika, neprijatelj navaljuje kao poplava da uzme njihov život.

111 I Gospode, ja mislim da sam im preneo Tvoj stav. Jutros je taj čovek govorio u nepoznatom jeziku, a zatim dao tumačenje, rekao je šta će se danas dogoditi. Gospode, neki od njih će to sigurno dobiti. Tako je. Ja verujem da je tako.

112 I, kako piše u Bibliji, David, mladi pastir, je čuvao ovce svoga oca. I jednoga dana naišao je lav i zgrabio je jedno jagnje, i pobegao sa njim. A taj mladi pastir, verom, šta je on imao da se suprotstavi ovom lavu? Nije imao pušku kakvu mi danas imamo. Imao je malu pračku, i pojurio je za njim. Ubio ga je, i tu ovcu je vratio nazad. Medved je naišao i zgrabio je jednu ovcu; on je pojurio za njim iako ga je taj medved mogao sraunati sa zemljom. Ali on nije mario za to koliko je medved bio velik, koliko je lav bio jak, koliko je bio brz, ni za to što je on sa pračkom bio nemoćan.

113 Kada je stajao pred Saulom, kraljem, rekao je, "Tvoj sluga je čuvao ovce svoga oca, i lav je naišao i zgrabio jednu od njih, i pobegao sa njom. Ali ja sam ga sustigao i ovcu sam vratio nazad." Rekao je, "Isti Bog koji me je

47 Onda je Glas progovorio i rekao mi: "Ovo je ono što si propovedao da je Sveti Duh! Ovo je savršena ljubav. Niko ovamo ne može doći bez nje!"

48 Zatim sam bio uzet i bio sam postavljen na uzvišeno mesto. Svuda oko mene je bilo mnoštvo mladića i devojaka, svi u cvatu svoje mladosti. Radosno su vikali: "Oh, naš dragi brate, tako smo srećni što si ovde!" Pomislio sam: "Ja ne sanjam jer mogu da vidim ove ljude i moje telo koje leži tamo na krevetu."

49 Glas mi je rekao: "Znaš da je zapisano u Bibliji da su se proroci sastali sa svojim." Odgovorio sam: "Da, sećam se toga iz Pisma, ali nisu svi ovi Brenhami." Glas je odgovorio: "Ovo nisu Brenhami. Ovo su oni koje si obratio, oni koje si priveo Gospodu. Neke od ovih devojaka koje su tako mlade i lepe imale su više od devedeset godina kada si doveo Bogu. Zato nije čudo što one viču, 'Moj dragi brate!'" Onda je gomila povikala u jednom glasu: "Da se nisi borio za Jevanđelje, mi ne bi smo bili ovde!"

50 Pitao sam: "Oh, gde je Isus? Hoću da Ga vidim!" Gomila je odgovorila: "On je malo više. Jednog dana ćeš Ga videti. Ti si bio vođa, i kada Bog dođe, On će ti suditi prema tvom učenju." Pitao sam: "Da li će On suditi i Pavlu i Petru?" Odgovor je bio: "Da!" Rekao sam, "Ja sam propovedao isto što i oni. Nisam odstupio od tog Učenja. Oni su krstili u Isusovo Ime, i ja sam takođe; oni su učili krštenje Svetim Duhom, i ja sam. Sve što su oni učili i ja sam učio."

51 "Mi to znamo," gomila je odgovorila, "i jednoga dana ćemo se sa tobom vratiti na zemlju. Isus će doći i sudiće ti prema Reči koju si nam propovedao. Onda ćeš nas ti predstaviti Njemu, i svi zajedno ćemo se vratiti na zemlju i živeti zauvek." Pitao sam: "Da li ja sada moram da se vratim na zemlju?" Oni su odgovorili: "Da, ali nastavi da se boriš!"

52 Dok sam se udaljjavao od tog predivnog mesta, koje je puno radosti, koliko sam mogao da vidim, ljudi su mi prilazili i grlili me, vičući: "Moj dragi brate!"

53 Iznenada sam se ponovo našao u krevetu. Rekao sam: "Oh, Bože, pomoz mi! Nemoj dozvoliti da ja ikada napravim kompromis sa Reči. Dozvoli mi da se uvek držim svake Tvoje Reči. Ja ne marim za ono šta drugi rade, Gospode, dozvoli mi da se izborim za to predivno mesto, puno radosti!"

54 Ja sam ubeđen više nego ikad u svom životu da niko tamo ne može otići bez savršene ljubavi. Tamo nema ljubomore, nema zamora, nema bolesti, nema starosti, nema smrti. Samo najuzvišenija lepota i radost.

55 Bilo šta da radite, odložite sve ostalo da bi ste dobili savršenu ljubav! Dođite u stanje u kome ćete moći voleti sve, čak i svakog neprijatelja. Čak i ako se avion trese, i ako munja bljesne, ili ako neprijatelj uperi pištolj u vas, ove stvari nisu bitne: uđite u savršenu ljubav!

56 Ako niste spašeni, prihvatite sada Isusa Hrista kao svog Spasitelja! Ako niste bili kršteni u vodi, krstite se sada! Ako niste dobili Krštenje u Svetom Duhu, primite to sada! Izborite se za tu savršenu ljubav koja će vas odvesti na to predivno mesto, puno radosti, iza zavese vremena!

[Brat Brenham se vraća na propovedaonicu–Urednik] To je...

57 Mislio sam da će neko od vas to pročitati. I ako nemate ovu knjižicu, možete je dobiti.

58 Pri dnu te strane on je dodao jedan kratak tekst o službi. Ne znam da li ste to primetili ili ne, na dnu, kada to pročitate. Na dnu, mali pasus na dnu.

59 [Brat Brenham upućuje na izjavu koju je dao Brat Tomas R. Nikl, Urednik časopisa Glas Ljudi Punog Jevanđelja, koju je on naveo na prvoj strani Brenhamovog članka. “U VEZI SA SLIKOM SA NASLOVNE STRANE. U Biblijska Vremena postojali su Božiji ljudi koji su bili Proroci i Vidovnjaci. Ali u celokupnim Svetim Spisima ni jedan od njih nije imao veću službu od Vilijama Brenhama, Božijeg Proroka i Vidovnjaka, čija se slika nalazi na naslovnoj strani ovog izdanja časopisa Glas Ljudi Punog Jevanđelja. Bog kroz Brenhama, u Isusovo Ime, podiže mrtve!”–Urednik]

[Prazno mesto na kaseti–Urednik]

60 To će biti u skoro svakom jeziku koji postoji pod nebom.

61 “Šta sada? Šta?” vi kažete, “Brate Brenhame, zašto to govoriš pre molitve za bolesne?”

62 Razlog je sledeći: da bi smo znali da naši naponi nisu uzaludni. Mi Bogu moramo prići kroz taj kanal ljubavi i vere. Vera nas vodi ka tom kanalu. A ljubav nas uvodi u njega.

Pardon. [Prazno mesto na kaseti–Urednik]

63 Da li mislite da bi Bog...Hajde da sada...Vaša vera dolazi u stanje, da li mislite da...Šta bi ste vi sada mislili ako bi svi naponi koje...su uložili ova crkva i ove grupe ljudi, za Božije Kraljevstvo? Ovde ima mnogo onih koji su stipendirali vašu decu, radi Kraljevstva Božijeg. Mnogih koji hodaju bez odeće, radi Kraljevstva Božijeg. Koji su vozili kroz oluje, i hodali bez obuće, da bi došli u ovu crkvu, to je istina, radi Kraljevstva Božijeg.

64 Da li možete da zamislite slikara koji je naslikao predivnu sliku, pravo remek delo, a onda je jednostavno pocepa? Sa takvim slikarom sigurno nešto ne bi bilo u redu. Da li možete zamisliti kompozitora koji napiše vrhunsko delo, a onda jednostavno pocepa note. Sa tim kompozitorom nešto ne bi bilo u redu. Sa Bogom je sve u redu. Bog neće uraditi tako nešto, pocepiti a onda baciti. To je za Njegovo Kraljevstvo. Za Njegovu Slavu.

96 I ova mala dama, ovde sa druge strane ulice; kada je taj nevernik tamo bio obraćen. Kada je ona ležala...Poslali su je kući iz Silverkresta, sa tuberkulozom, ona je umirala. I kada sam ja otišao tamo, Gospod mi je pokazao viziju, rekao je, “Ona će biti izlečena.”

97 Narednog jutra susreo sam se sa Gospodinom Andruzom, on se proderao na mene. Rekao je, “Ovoj ženi daješ takvu, lažnu nadu!”

98 Odgovorio sam, “Gospodine Andruz, to nije lažna nada. Ova žena je Hrišćanka. I kada to bude mogla, doći će da se krsti.”

99 A on je rekao “Ona umire.” Rekao je, “Ja...Kako su je u Silverkrestu mogli pustiti kući?”

100 Ja sam odgovorio, “Gospodine, vi gledate, vi...Vi gledate na ono što su doktori rekli. Ja gledam na ono što je Bog rekao.”

101 Razlika je u tome na šta vi gledate. Ako gledate na ono što je doktor rekao sigurno ćete umreti. Vi morate gledati na ono što je Bog rekao. Čiju reč ćete prihvatiti?

102 Šta bi bilo da je Abraham prihvatio mišljenje nekog doktora o tome kako je on imao sto godina, i kako će sa svojom ženom od devedeset godina imati dete? Šta bi on u tom slučaju uradio? Doktor bi rekao, “Ovaj čovek je lud.” Ali Bog mu je uračunao u prevednost veru koju je imao u Boga. Razumete li to? Vi...

103 Ova žena je živela. Ona nije prihvatila krštenje u Ime Isusa Hrista, zato što je, čini mi se, pripadala Metodističkoj ili Prezbiteranskoj crkvi. Bilo joj je sve gore i gore. I ona je došla i uzela se sa Grejsom Veberom...živi tamo. Njena ćerka živi tamo. Roub, i ona je došla ovde, i bila je krštena u Ime Isusa Hrista, sa groznicom, bila je osuta po ramenima i po celom telu. I ovde je bila krštena u Ime Isusa Hrista. Ona živi tu preko puta. Možda sada sedi ovde negde. Malo pre sam pokušao da je pronađem. Pokornost.

104 To nije...Ja se ne slažem sa braćom, koji smatraju da će polaganje ruku na *ovo, to*, ili *nešto treće*, i neka šibicarska vera rešiti stvar. To nije to. Vi morate imati iskonsku, nepokolebljivu, Biblijsku, veru, od Svetog Duha. Shvatate li to? To neće dugo trajati. To se neće održati.

105 Zato sam ja zahvalan Bogu što mi On neprestano pomaže. Izlečenja koja se dešavaju su prava, jer su istinski zasnovana na OVAKO GOVORI GOSPOD. I zato će se ona i održati.

106 Kao u maloj nedeljnoj školi...Ja sam propovedao čekajući da oni zauzmu svoja mesta. Imamo još nekoliko minuta, a onda ćemo početi da se molimo.

87 Ovo Američko evanđeosko šibicarenje, i to što govore, “Ti moraš uraditi *to*, uraditi *ovo*.”

88 Postoji jedna stvar u kojoj želim da budem iskren sa vama. To je da Bog daje izlečenje na osnovu toga što ćete mu vi služiti. Da li to razumete? To je na osnovu toga što će te Mu vi služiti. Mi naše izlečenje moramo prihvatiti na osnovu toga što ćemo Mu posle njega služiti. Biblija kaže, “Ispovedajte vaše grehe jedni drugima. Molite se jedni za druge da ozdravite.” Da li vam je sada jasno? To je na osnovu toga što ćete vi služiti Bogu. Mnogi od vas ovde umiru, i vi ćete i umreti ako se nešto ne dogodi. Zato, trebalo bi da vi u vašim srcima...

89 Mi vas možemo namazati uljem, možemo se moliti za vas, pastor i ja, molitvom vere, uraditi sve što je u našoj moći, ali to ništa neće pomoći ako vi ne uđete u zajedništvo sa Hristom. Razumete li to? Vi morate ući u to zajedništvo, tako da, “Gospode, ja...”

90 Vidim tamo mladu damu. Ona je nedavno došla ovde se nečim kao što je tumor, ili Hodžkinova bolest. I ona je Metodista po veri. Mislim da je tako, zar ne sestro? Imala je veliki otok. A sada je ovde zdrava.

91 Vidim ovde Sestru Viver, ona je bila jedan od najtežih slučajeva raka koji sam ja ikada video u svom životu. Prvo što sam je pitao bilo je, da li bi ona htela “da se krsti u Ime Isusa Hrista,” i da prizna svoje grehe. Kada je ušla u ovu vodu ovde, morao sam je držati; ona je bila tako mršava, njene ruke. I ona je bila krštena u Ime Isusa Hrista. To je bilo pre najmanje deset godina, je li tako, sestro? [Sestra Viver odgovara, “Ne. Pre šesnaest godina.”–Urednik] Pre šesnaest godina. Šesnaest godina sačuvanog života, jer je ona bila voljna da se pokori Bogu. Kada su najbolji doktori...

92 Njen doktor mi je odgovorio. Kada sam mu ja rekao, “Ona je izlečena.”

93 On je rekao, “Oh, oh! Za nekoliko nedelja ona će umreti od raka. Ništa ne brini. Ona će umreti. Još nekoliko nedelja i ona neće više biti među živima.” I on je mislio da će ona živeti još najviše jedan dan. A evo, ona danas stoji ovde pored oltara posle šesnaest godina. Šta još da kažem, priča se neprestano ponavlja! O Bože!

94 Bog nije takav da to da jednom Svom detetu a drugom ne. On će to dati svakom Svom detetu. “Svima koji će doći.” To je...Vi dobijate poziv da pristupite Njemu. A, “Molitva vere će pomoći bolesnom.” Biblija tako kaže.

95 Ono što sada želim da uradite je da priznate Bogu svoje grehe, a onda da kažete, “Gospode, izleči me.” Ako se još niste obratili, predajte svoje srce Hristu. A ako se još niste krstili u vodi, u Ime Isusa Hrista, bazen je spreman za vas.

65 Svako od nas ima svoje mesto na toj slici i u toj kompoziciji. Mi smo delovi Božijeg Kraljevstva. I to je, da mi možemo igrati naše uloge, sve dok se držimo svog mesta, na kom treba i da ostanemo. I mi znamo jedno mesto, to je ljubav, jer ona je ono što stvara sliku.

66 Kada vidite ovakve vizije, i slične stvari, teško je razumeti šta je sa druge strane. Ja bih voleo da znam šta se tamo nalazi. Taj čovek je dodao taj pasus tamo na dnu, da bi ukazao na to kako su proroci u davna vremena, kako su oni vidali te vizije, i tako dalje, i kako danas čak izvan onoga...Mi to ne možemo razumeti, ali Gospod nam je dozvolio da vidimo šta je to.

67 Prijatelji, to nije bio san. I ja, neka to ostane između mene i vas, i ove crkve ovde, to nije bila vizija. Ja dobro znam šta je vizija. Neke, upravo prošle nedelje, imao sam ih oko trideset po večeri. Možete samo zamisliti opterećenje koje to donosi. Od toga ste nervozni.

68 Kada bi ste vi otišli na takvu službu, i samo odgovornost, da li će se služba odvijati kako treba ili ne, je na vama, samo odgovornost? Morate odgovoriti svakom propovedniku, na svako pitanje, na sve. To da li će se služba odvijati kako treba ili ne, je odgovornost koju samo vi snosite. Zamislite samo šta bi vam to uradilo.

69 I neki od mojih saradnika, koji samo prodaju knjige, i slično, postanu tako nervozni, da moraju otići kući, i leći, i to veče i ne dođu u crkvu. O Bože! Oh, užasno. Kao moja snaha, slatka mala hrišćanka, Lois. Samo zato što je išla na službe, redovno tokom osam ili sedam nedelja, morala je da preleži u krevetu dan ili dva, iako nije imala nikakve obaveze. Bili, samo što je podelio nekoliko molitvenih kartica, nije više mogao da stoji na svojim nogama.

70 Ali, celokupno breme je na meni. Ja zavisim od vaših molitvi. Osim toga, tvrde da dvadeset minuta propovedanja, pod inspiracijom, opterećuje vaše telo kao osam sati napornog rada. Ja propovedam od dva do tri sata po večeri; ponekad, tri puta dnevno.

71 I šta onda da kažemo za jednu viziju? Od jedne vizije je naš Gospod Isus oslabio. Tako je. Biblija kaže da je jedna žena dodirnula Njegovu odeću, zbog čega je On oslabio. I onda, ako je On zbog jedne vizije oslabio, On, Božiji Sin; šta ja da kažem, ja grešnik milošću spašen, šta će uraditi trideset njih za jedno veče? To je...Ako bi smo mi samo zastali i razmislili, to je van čovekove moći. Ljudsko telo to ne može podneti. Ja bih završio u nekoj ludnici, udarajući glavom o zid. To je takva slabost da vi ne možete...To je unutrašnja slabost, protiv koje jednostavno ne možete.

72 Zašto se onda uopšte truditi? Reći ću ovo. Vidim tamo Brata i Sestru Koks, Rodnija i njegovu ženu, i sestru tamo nazad, nove vernike. Postoji Zemlja,

tamo negde, ako bi ste Je samo mogli zamisliti, To je nešto najveličanstvenije. To je vredno svakog napora koji smo uložili.

Reći ću i ovo pre molitve za bolesne.

73 Šta bi bilo kada bi mala beba, pre nego što se rodi...Uzmimo to za primer. Mala beba koja živi u utrobi svoje majke, već devet meseci, i kada bi ona mogla da misli? Ona bi rekla, “Znate šta? Oni mi kažu da ja uskoro treba da se rodim. Dobro, ali šta ću ja raditi tamo napolju? Ja ne znam ni za šta drugo osim ovog mesta gde sam sada. Ja ovde unutra dobijam snagu. A od čega ću živeti tamo napolju? Oni mi kažu da tamo postoji sunce koje sija. Oni mi kažu da tamo ljudi hodaju. A ja ne znam ni za šta drugo osim ovog mesta gde sam sada. Ovo je sve što ja znam, ovde u utrobi moje majke. Ovde sam od kako znam za sebe. Ovo je sve što ja znam, ovde u ovoj utrobi. A oni mi kažu da tamo ima puno prostora!” Porodaj bi tu malu bebu na smrt preplašio. Je li tako? Ona bi bila preplašena, jer dolazi na mesto koje ne poznaje, ali koje je bolje, milionima puta bolje, od mesta gde je živela. Ona ne bi znala šta je to. Ona bi rekla, “Šta ja treba da radim?” Mene bi porodaj na smrt preplašio.

74 Ali mi koji živimo ovde napolju, mi koji smo nekada bili tamo unutra, nema te stvari koja bi nas naterala da se tamo vratimo. Mi ne želimo da se vratimo u utrobu naše majke. Ne. Mi to ne želimo.

75 Prijatelji, isto je tako i kada mi umiremo. O Bože! Vi rođenjem dolazite na to Mesto. Vi Tamo nikada niste bili. Vi Ga ne možete razumeti, Njegovu veličinu. “Kako će biti Tamo napolju? Ja...” I jedina stvar koja meni, ili vama, može pomoći da razumemo nešto je taj mali dodir Života, to je kao kada duh uđe u bebu u utrobi njene majke. Shvatate li to? Jedino tako mi možemo razumeti tu veliku Zemlju koja se tamo nalazi, gde nema bolesti, nema tuge, nema smrti, starosti, ničega. O Bože! Jednom kada se nadete Tamo preko, nikada više nećete poželeti da se vratite nazad na mesto kao što je ovo, kao što ni beba ne bi želela da se vrati u utrobu svoje majke. Tamo na drugoj Strani je toliko lepše, Tamo napolju. Mi To ne možemo razumeti, sigurno da ne možemo. Kao što ni ta mala beba ne može da misli, isto tako ni mi ne možemo razumeti ono što se Tamo nalazi, jer smo u utrobi zemlje, spremni da budemo rođeni kada dođe vreme za to, u novo Kraljevstvo, u novi Svet.

76 To je moje mišljenje o tim vizijama i sličnim stvarima, i o onome, ma šta da je to bilo, što mi se dogodilo tog dana kada sam prešao preko, na drugu stranu, i kada sam To video, nakon čega sam se vratio nazad.

77 Zamislite da ste beba i da znate kako je lepo šetati se, gledati drveće u cvatu, slušati crvku ptica, videti svetlost sunca, i tome slično, i da onda morate ostatu u utrobi? Vi ne bi ste želeli da se tamo vratite.

78 Sa one strane naše razmišljanje je nemoćno, mi ne možemo razumeti ono što se Tamo nalazi. Jer, Pismo kaže, “Okolo nije videlo, uho nije čulo, niti je ikada u čovečije srce ušlo ono što je Bog pripremio za one koji Ga ljube.” Je li vam to jasno? Zato mi znamo da je na onoj strani veličanstveno. Jednoga dana, smrt, ono što mi zovemo smrt, će nas roditi, i mi ćemo se naći u drugom Svetu, na drugoj strani.

79 Brat Džordž, neće biti star, Tamo preko on neće šepati. I Brat i Sestra Spenser, i ostali koji su stariji, Tamo će biti zauvek mladi. Ovi stari...

Odbaciću ovaj plašt od krvi i mesa, ustaću i zgrabiću večnu nagradu;

I vikaću, dok budem leteo kroz vazduh,

Zbogom, zbogom, slatkim molitvama.

80 Sve je gotovo. Nema više dugih molitvenih noći, nema više. Samo uđite u tu radosnu mladost, ne samo na jednu godinu, ili pedeset godina, ili milion godina. Kada bi mi Tamo bili sto biliona godina, i dalje ne bi smo ni počeli. To je istina. I zato, zašto ovog jutra ne bi smo bili radosni? Zašto ne bismo iskoristili svaku veliku stvar koju nam je Bog dao?

81 Božansko izlečenje, zbog koga je Isus bio razapet; a vi pocepate sliku pa kažete, “Tako nešto ne postoji”? Svukli su odeću sa Njega, i pokazala su se Njegova rebra, “Njegovim ranama mi smo izlečeni.” Nemojmo to odbaciti, ovog jutra. Prigrlimo To, prihvatimo To.

82 Brate, i svako od vas kome je potrebna molitva, ako možete stanite ovde oko oltara. Malo pre smo dobili poruku kroz tumačenje i jezike, da ćemo polagati ruke na bolesne i videti moćna Božija dela.

83 Brate, ti ne moraš ustati, brat koji leži na nosilima. Mi ćemo doći do tebe.

84 Ali svi ostali kojima je potrebna molitva, koji bi želeli da stoje oko oltara, dok se brat i ja budemo molili i dok budemo polagali naše ruke na bolesne, mogu sada odmah doći ovde. I zapamtite, prigrlite tu sliku, “Njegovim ranama mi smo izlečeni.”

85 “Gospode, ja to ne razumem.” Naravno da ne razumeš. Ti si još uvek u utrobi zemlje.

86 Ali On je pripremio. I On ne bi...Zašto su Mu skinuli odeću? Samo da bi se pocepala slika, ili note kompozicije? Ne. Svukli su sa Njega odeću, po njegovom telu su bile rane koje su krvarile, da bi smo mi mogli biti izlečeni. I zato, mi, “Njegovim ranama mi smo izlečeni,” svako od nas. Dok sada prilazite, dok se okupljate oko oltara radi molitve.